

den europapolitiske forespørgselsdebat den 13. oktober.

Jeg har ikke noget at tilføje til denne debat, men vil kun understrege, at regeringen selvfølgelig vil efterleve Folketingets opfordring til regeringen, som fremgår af vedtagelsen den 13. oktober. Det indebærer bl.a., at regeringen vil følge udviklingen i EU-samarbejdet nøje og sikre en åben debat om EU's politik inden for flygtninge- og asylspørgsmålet samt krisestyring og den europæiske forsvarsdimension.

Vi vil foretage en samlet vurdering af, hvordan Danmark skal forholde sig i den videre udvikling af samarbejdet i EU på disse områder, når der tegner sig resultater af drøftelserne. Og vi vil sikre en aktiv dansk deltagelse i alle drøftelserne i EU under fuld respekt for de danske forbehold.

På den baggrund siger det sig selv, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Jacob Buksti (S):

Det beslutningsforslag, vi skal tage stilling til i dag, handler om de danske forbehold. Forslagsstillerne synes åbenbart, at forbeholdene skal markeres med fodnoter. Jeg ved ikke, hvor de fodnoter skulle optræde herne – foroven eller forneden, eller hvad ved jeg.

Socialdemokratiet er af den opfattelse, at forbeholdene skal respekteres, det skal der ikke herske nogen tvivl om. Men Socialdemokratiet har også tillid til, at regeringen følger dette til punkt og prikke.

Så sent som for et par uger siden havde vi en forespørgselsdebat, nr. F 8, her i Tinget om de fire danske forbehold, så vi har allerede brugt adskillige timer på at diskutere den sag.

Jeg vil godt henvise til den vedtagelse, som Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, CD og Det Radikale Venstre stod bag. Vedtagelsen forpligter regeringen til, og jeg citerer: »...at sikre en aktiv dansk deltagelse i alle drøftelserne i EU under fuld respekt for de danske forbehold.« Fuld respekt for de danske forbehold. Klarere kan det ikke siges, og en bedre garanti kan man ikke få. Der er ikke brug for fodnoter eller andre ligegyldige bureaukratiske manøvrer.

På Socialdemokratiets vegne skal jeg derfor meddele, at vi ikke kan støtte forslaget.

Jens Rohde (V):

Når man nu læser bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 3, er det jo ikke særlig van-

skeligt at forestille sig forslagsstillerne, og måske også andre EU-modstanderes, reaktion, når jeg nu fortæller, at Venstre ikke kan støtte forslaget fra Enhedslisten.

Man bruger jo nærmest nogle avisudtalelser fra Venstres formand som løftestang for det her forslag. Det kan jeg så have en vis forståelse for, og jeg vil da også godt slå fast, at i Venstre ønsker vi ikke, at der skal files med de danske forbehold. Ingen skal være i tvivl om, at vi helst ser forbeholdene fjernet helt og hurtigst muligt. Forbeholdene skader Danmarks sag og sætter jo Danmark i nogle fuldstændig absurde situationer. Men man skal heller ikke være i tvivl om, at afskaffelsen af forbeholdene skal ske gennem fordøren og ikke ad bagdøren.

Efter topmødet i Köln opstod der jo tvivl om, hvorvidt der var overensstemmelse mellem den danske regerings deltagelse i beslutningerne på topmødet og det danske forsvarsforbehold. Og en sådan tvivl kunne vi i Venstre naturligvis ikke sidde overhørig. Derfor var der også en berettiget grund til at markere, at forbeholdene naturligvis skal respekteres, uanset om man er imod, eller om man er for.

Venstre har derfor med interesse gennemgået regeringens juridiske notat af 20. juli. Og af det notat fremgår det jo klart, at det danske forsvarsforbehold omfatter alle formelle retsakter, men at deltagelsen i politiske drøftelser og vedtagelser og erklæringer i f.eks. Det Europæiske Råd ikke er omfattet af forbeholdet.

Den juridiske vurdering må vi henholde os til og antage, at regeringen naturligvis har givet os de korrekte oplysninger. På den baggrund kan vi så også konstaterer, at det danske forbehold er overholdt på topmødet i Köln.

Straks vanskeligere bliver det, når vi så skal vurdere, hvorvidt de enkelte retsakter har indvirkning på forsvarsområdet; her ligger jo et afgrænsningsproblem. Men det mener vi i Venstre at vi politisk skal tage hånd om fra sag til sag.

I Venstre accepterer og anerkender vi regeringens juridiske vurdering og ser altså på det foreliggende grundlag ikke, at det tjener noget formål, at den danske regering skal markere de danske undtagelser til topmødeerklæringerne. Men det skal også siges, at det sandelig må være en sælsom oplevelse for regeringen at skulle sidde med den politiske kvababelse i Bruxelles, hver gang vi nærmer os forbeholdene. Og her synes vi selvfølgelig regeringen skulle melde klart ud, hvad alle jo godt ved den